

Jedovaté dědictví pod Šumavou

Francie zpoplatnila vypouštění PFAS do vod

Goldplating, a proč k němu občas docházelo

Téma měsíce: **Průmyslové odpady**

Proč studie slibují revoluci, ale reálná data často chybějí

Jak recyklované materiály mění vlastnosti betonu

Zbytek z výroby hydroxidu lithného lze vrátit do procesu

EU míří k aktu o oběhovém hospodářství

Praktické návyky mají ve školní ekologii přednost

Minamata: průmyslové znečištění, které otráвило celé generace

Goldplating, a proč k němu v minulosti občas také docházelo

Pohled na českou odpadovou legislativu posledních let ve mně často vyvolává smíšené pocity. Na jedné straně všichni rozumí smyslu odklonu od skládkování – ukládání potenciálního zdroje surovin a využitelné energie do země je přežitek a plýtvání.

Na straně druhé však víme, že v České republice až příliš často podléháme fenoménu zvanému goldplating. Tedy snaze být „papežštější než papež“ a přísnějším či rychlejším způsobem implementovat evropské směrnice, než vyžaduje sám Brusel.

Právě rok 2030 a s ním spojený tzv. zákaz skládkování využitelného odpadu se stal synonymem této české přísnosti, protože Brusel požaduje až rok 2035. Můžeme vést dlouhé akademické i politické debaty o tom, zda bylo nutné latku nastavit zrovna takto a zda náš legislativní rámec je předvídatelný (spíše ano, řekl bych) a zda zbytečně nezatěžuje obce a průmysl požadavky nad rámec EU.

Ono spíše jde o to, co dekády v České republice všemocná skládkovací lobby si dokázala prosadit. Do třídící a hlavně recyklační infrastruktury se prakticky neinvestovalo, ZEVO- zařízení pro energetické využití odpadů – byla považována dlouhá léta ze strany MŽP, ovládaného v té době „poradci“ z Hnutí DUHA za škodlivá, a kvůli tomu všemu jsme byli rájem skládkářů.

Možná ještě na okraj tak jako tak vznikajících debat, zda posunout či nikoli, o čem jsou ta dvě rozdílná data: EU si sta-

novila pro rok 2035 z komunálního odpadu skládkovat maximálně 10 %. A ČR pro rok 2030 si stanovila zákaz skládkování recyklovatelných a energeticky využitelných odpadů. Každý příčetný odborník v oblasti nakládání s odpady, který svoji rodnou zemi nepovažuje za popelnici pro bohatší zahraničí, chápe, že tato dvě data na sebe logicky navazují.

Pravdou však zůstává, že čas neúprosně běží a že se tato debata vede již velmi, velmi dlouho. Odpadové hospodářství dnes nepotřebuje další teoretické spory, ale konkrétní, technologicky a ekonomicky funkční řešení, která nás na oba tyto přelomové roky připraví včas.

A že to jde a nemusí to být hned stavba ZEVO, ukazují proaktivní firmy jako třeba Recovera ze skupiny Veolia. Místo pasivního vyčkávání přichází s konkrétním technologickým řešením pro nakládání s komunálním odpadem. Její projekt energetického využití nerecyklovatelných odpadů v přerovské teplárně má termínově přímo navázat na ukončení skládkování využitelného odpadu a technologicky nahradit koncové zařízení pro obce a města, která na Přerovsku dosud skládkují. Nová linka,

umístěná přímo v teplárně, bude směsný komunální odpad, z něhož nejprve vytřídí recyklovatelné složky, přepracovává na palivo pro výrobu tepla. A projekt nedávno získal stavební povolení. Co je v konceptu Waste to Energy klíčem k úspěchu u občanů? Již od prvních kontaktů s obyvateli v okolí projektovaných koncových zařízení (hlavně zmíněných ZEVO) doložit, jak investor zvládne důležitý úkol: plánování nejnižších nákladů pro konečného spotřebitele tepla nebo elektřiny (hlavně domácnosti, jde o pokračování v poskytování služeb Centrálního zásobování teplem).

A druhou podmínkou úspěšnosti projektu je slib investora, že se nebudou do místního ZEVO dovážet odpady z jiných krajů, doložený smlouvami o smlouvách budoucích a přípravou provozního řádu. Prostě co je psáno, to je dáno. Zároveň propojení místního ZEVO s lokálními zdroji spalitelného odpadu pro okolní obce bude zárukou, že se jich nebude již brzy týkat ono nerudovské: Kam s ním (míněno s komunálním odpadem)...

Goldplating nám sice mohl přístupovou cestu zkomplikovat, ale projekty typu cirkulárního využití odpadů dokazují, že česká odpadářská praxe umí výzvu přijmout a nabídnout městům a obcím funkční alternativu. Bude-li takových připravených projektů i v závěru letošního roku přibývat, nemusíme se ani roku 2030, ani roku 2035 obávat.

MILOŠ KUŽVART

Česká asociace oběhového hospodářství

**Vše podstatné pro rozvoj
a správu vaší obce**

S námi budete jako zastupitelé vždy v obraze!

64. konference

DEN malých
OBČÍ

24. 11. 2026
Výstaviště Flora Olomouc

8. 12. 2026
O2 universum Praha

Aktuality ke správě obcí přímo
z ministerstev a klíčových institucí
Doprovodná výstava firem

Registrujte se za zvýhodněnou cenu do 30. 9. 2026

Více informací na denmalychobci.cz

